

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΕΞ ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ.

(Συνέχεια) (1).

22 (170)

A

.....ε.....[ο;].....
.....ασκευά[σαι;] κ[α]ι αδ.....
.....ς ἐστεφάνωσεν χρυ[σῶι στεφάνωι.....
.....διατελεῖ ἀκόλουθα [πράττων;.....
5 ..... τῶν φρουρίων, ὅπως.....
.....ἐπαι]νῶνται καὶ στεφανῶνται.....
.....φ;]ρουριαὶ παρεσκευάσθητο δὲ.....
.....ἔξ ἐτοίμου κατὰ μῆνα μνηθὲς ἐλαττῶνται τῶν λο.....
.....ἔθουε δ]ὲ καὶ τοῖς ἀλώοις τῆι τε Δήμητρι καὶ τῆι Κόρει καὶ τοῖς [ἄλ-
10 λους θεοῖς, οἷς πάτριον] ἦν, ὑπὲρ τε τοῦ Δήμου τοῦ Ἀθηναίων καὶ τοῦ βασιλέως [Δη-
μητρίου καὶ τῆς βασιλίσσης..... καὶ τὸν ἐγγόνων αὐτῶν.—παρεκάλεσεν δὲ
καὶ τοὺς πολίτας ἅπαν[τα]ς ἐπὶ τὴν θυσίαν, οἰόμενος δεῖν τῶν ἀγαθῶν τῶν γεγ[ο-
νό]των ἐν τοῖς ἱεροῖς [μ]ετασχεῖν, ἀναλώσας ἐκ τῶν ἰδίων, ἀποδεικνύμενος κ[αὶ ἐ-
ν τούτοις τὴν εὐνοίαν, ἣν ἔχων διατελεῖ πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ πολίτας.—ἐπαγγ[έλ-
15 λεται δὲ καὶ εἰς τὰ λοιπὰ, εἰς ἃ [ἄ]ν αὐτὸν ὁ Δῆμος καθιστῆ ἢ οἱ τεταγμένοι τ[ῶν
πολιτῶν ἐν τοῖς φρουρίοις παρακαλῶσιν, ἄξιον ἑαυτὸν παρέξειν τῆς τε τοῦ Δή-
μου χειροτονίας καὶ τῶν ἐν τοῖς πρότερον χρόνοις πεπραγμένων.—Ἴνα οὖν [φαι-
ν]ωνται καὶ οἱ τεταγμένοι τῶν πολιτῶν ἐν τοῖς φρουρίοις χάριτας ἀξίας [ἀπο-
δι]δόντες τοῖς εἰς ἑαυτοὺς φιλοτιμουμένοις καὶ τὸν Δῆμον τὸν Ἀθηναίω[ν.—
20 Ἀγ]αθὴ τύχει, δεδῶσθαι τοῖς τεταγμένοις τῶν πολιτῶν Ἐλευσῖνι καὶ ἐμ [Πανάκ-
τω] καὶ ἐπὶ Φυλῆ καὶ τοῖς στρατιώταις τοῖς παρὰ τῆι πόλει στρατευομ[ένοις κ-
αὶ;] τεταγμένοις Ἐλευσῖνι, τὰ μὲν ἀγαθὰ δέχεσθαι, ἃ φησὶν γεγονέναι ἐν τοῖς ἱερ-
οῖς, οἷς ἔθουε τῆι τε Δήμητρι καὶ τῆι Κόρει καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς, οἷς πάτριον] ἦν,
ἐπαινεῖσαι δὲ τὸν στρατηγὸν Ἀριστοφάνην Ἀριστομένου Λευκονοέα καὶ σ[τε-
25 φα]νῶσαι αὐτὸν χρυσῶι στεφάνωι κατὰ τὸν νόμον.—Ὅπως ἂν δὲ εἰδῶσιν ἅπαντες
τοῖς φιλοτιμουμένοις εἰς τοὺς τεταγμένους τῶν πολιτῶν ἐν τοῖς φρουρίοις ὅ-
τι] χάριτας ἀξίας ἀποδιδόσιν τῶν εὐεργεσιῶν.—ποιήσασθαι αὐτοῦ εἰκόνα χ[αλ-
κῆ]ν καὶ στήσαι ἐν Ἐλευσῖνι ἐν τῆι αὐλῆι τοῦ ἱεροῦ.—ἀνειπεῖν δὲ τὸν στέφα[νον
κα]ὶ τὴν ἀνάθεσιν τῆς εἰκόνης ἀλώωντε τῶι πατρίωι ἀγῶνι καὶ ἐμ Πανάκτω[ι . . .
30 . . . καὶ Διονυσίων τῶν ἐν Ἄστει τραγωιδῶν τῶι καινῶι ἀγῶνι, ὅταν πρῶτον ὁ Δῆμος
συ]ντελεῖ τὰ Διονύσια, ποιήσασθαι δὲ τὴν ἀναγόμευσιν τῆνδε.—Οἱ τεταγ[μένοι (τῶν) πο-
λι]τῶν ὑπὸ τοῦ Δήμου ἐν Ἐλευσῖνι καὶ ἐμ Πανάκτωι καὶ ἐπὶ Φυλῆ στεφανοῦσαι τὸν
σ]τρατηγὸν Ἀριστοφάνην Ἀριστομένου Λευκονοέα χρυσῶι στεφάνωι κατ[ὰ τὸν νό-

(1) Ὅρα Ἐφημ. Ἀρχ. 1883 σελ. 134.

- 35 μον] καὶ εἰκόνι χαλκῆ ἀρετῆς ἕνεκα καὶ εὐνοίας, ἣν ἔχων διατελεῖ εἰς[τε τὸν Δῆ-
μον] τὸν Ἀθηναίων καὶ τὸν βασιλέα Δημήτριον καὶ τοὺς ἐγγόνους αὐτοῦ [καὶ . . . . .
. . .]νης τῆς εἰς ἑαυτούς.—Ἴνα δὲ καὶ συντελεσθῆι τὰ δεδογμένα τὴν ταχίστην ἐλέσ-
θαι] πέντε μὲν ἄνδρας τοὺς Ἐλευσῖνι τεταγμένους, πέντε τοὺς ἐμ. Πανάκτωι καὶ ἕνα;
τῶν ἐπὶ Φυλῆι.—τοὺς δὲ αἰρεθέντας ποιῆσθαι τὴν ἔγδοσιν τῆς εἰκόνο[ς τὴν ταχίς-
40 τήν].—εἰς δὲ τὸ γενόμενον ἀνάλωμα παραγγελέτοσαν οἱ αἰρεθέντες το[ῖς Ἐλευσ-
ῖνι τεταγμένοις τῶν πολιτῶν καὶ τοῖς ἐμ. Πανάκτωι καὶ ἐπὶ Φυλῆι καὶ το[ῖς ξένοις
τοῖς μετὰ Γνωσίου τεταγμένοις εἰσφέρειν ὅ,τι ἂν αὐτοῖς ἐγλογιζόμενοι[γράψων;
ται· ὅπως ἂν δὲ εἰδῶσιν οἱ παραγινομένοι εἰς Ἐλευσίνα τὴν τε τοῦ στρα[τηγοῦ
Ἀριστοφάνου εὐνοίαν καὶ τὴν τῶν ἀνατεθηκότων εὐχαριστίαν.—ἀναγράφαι τὸδε
45 τὸ ψήφισμα ἐν στήλει λιθίνῃ καὶ στήσαι παρὰ τὴν εἰκόνα, τῆ[ς] δὲ ἀναγραφῆς καὶ
τῆς ποιήσεως τῆς στήλης καὶ τῆς ἀναγορεύσεως τοῦ στεφάνου—ἐπιμε[ληθῆναι
τοὺς αἰρεθέντας ἐπὶ τὴν ποίησιν τῆς εἰκόνας.—Ἐῖναι δὲ αὐτοῖς ἐπιμε[ληθεῖσαι
καὶ οἰκονομ[ή]σ[α]σιν ὀρθῶς καὶ δικαίως ἅπαντα —καὶ ἀποδοῦσ[ι] . . . . .
ἐπαινεθῆναι καὶ στεφανωθῆναι κοινῆι τε ὑπὸ ἁπάντων καὶ ἰδί[αι] ὑπὸ των τεταγ-
50 μένων.

B

- Θεόδοτος Δημ[ο]κράτου Ἐλευσίνιος εἶπεν.—Ἐπειδὴ Ἀριστοφάνης [καὶ ἐν τῷ πρό-
σθεν χρόνῳ πολλὰς καὶ μεγάλας χρείας παρέσχηται τῷ Δήμῳ τ[ῷ] Ἐλευσινίων·
Γυμνασιάρχος τε χειροτονηθεὶς, ὅτε τὸ πρῶτον ὁ Δῆμος συνετέ[λεσε] τὰ . . . . .
α, πρέστη τε τοῦ [γυ]μνασίου καλῶς καὶ εὐσχημόνως πάντα πράττω[ν, πειθόμενος το-
5 ῖς] τε νόμοις καὶ [τ]οῖς[ς] τοῦ Δήμου ψηφίσμασιν.—Φύλαρχος τε χειρ[ο]τονηθεὶς καὶ ἐν
ταύτῃ τῇ ἐπιμελείᾳ ἀπεδείξατο τὴν ἑαυτοῦ φιλοτιμίαν.—[Τὸν δὲ ἐνιαυτὸν ἐ-
πὶ Λυσίου ἄρχον[τος], ἐν ᾧ ἐνιαυτῷ ὁ πόλεμος ἐνέστη, διετέλε[σε] . . . . .
δίῳ ἐπιμελείᾳ ο[ὔ]τ[ε] τ[ῆ]ν [τ]οῦ ἑαυτοῦ σώματος ἀσφάλειαν οὐτ' ἀ[. . . . . προσ-
θεν τιθέμενος τοῦ τῆι πατριδὶ συμφέροντος.—Κατασταθεῖς δὲ στρατηγὸς ἐπ' Ἐλ-
10 εῦσίνος εἰς τὸν ἐπὶ Κίμωνος ἐνιαυτὸν ἐπεμελήθη τῆς τε τῶν . . . . .
καὶ τῶν ἄλλων, ὧν αὐτῷ προσέταττον οἱ τε νόμοι καὶ τὰ ψηφίσ[ματα] τὰ τοῦ Δήμου.
Ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἐπέεινε καὶ ἐστεφάνωκεν αὐτὸν ὁ Δῆμος [ὁ] Ἀθηναίων ἕνεκα
σπουδῆς πρὸς τὴν πόλιν.—ἐπήνεκε δὲ καὶ ὁ Δῆμος ὁ Ἐλευσινίων εὐνοίας ἕνεκα.
Χειροτονηθεὶς δὲ τὸ δεύτερον στρατηγὸς ἐπ' Ἐλευσίνος εἰς τὸν ἐπὶ . . . . . ἐ-
15 νιαυτὸν.—ἐπεμελήθη τῆς τε τῶν τειχῶν ἐπισκευῆς καὶ τῆς . . . . .
Ἐλευσίνος καὶ Πανάκτου καὶ Φυλῆς.—ἐπεμελήθη δὲ καὶ ὅπως . . . . .
τοι μετ' ἀσφαλείας εἰσνεχθῶσιν.—Διατελεῖ δὲ καὶ ἰδίαι [πολλὰς καὶ μεγάλας
χρείας παρεχόμενος, εἰς ἃς ἂν αὐτὸν παρακαλῆι.—πολλοῖς[δὲ] τῶν Ἐλευσινίων
ἐν τῷ πολέμῳ γέγονεν αἴτιος τῆς σωτηρίας· ὅπως ἂν οὖν πάντες οἱ αἰρούμενοι
20 εἴπ' Ἐλευσίνος στρατηγὸι φιλοτιμῶνται πάντα τὰ συμφέροντ[α] ποιῆν καὶ ἀποδεί-
κνυσθαι τὴν ἑαυτῶν σπουδὴν καὶ νῦν καὶ εἰς τὸ λοιπὸν εἰδ[ό]τες ὅτι οὐ μόνον ὑπὸ
τ[οῦ] Δήμου τοῦ Ἀθηναίων τιμηθήσονται, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῦ Δ[ή]μου τοῦ Ἐλευσινίων
κ[ο]μιοῦνται χάριτας, ὧν προσήκει τυγχάνειν τοὺς [ἀ]γαθο[ὺς] πολίτας.—Ἀγαθῆι τύ-
χηι, δεδόχθαι Ἐλευσινίοις ἐπαινεῖσαι Ἀριστοφά[ν]ην Ἀρι[στο]μένου Λευκονοέα

- 25 και στεφανῶσαι αὐτὸν χρυσῶι στεφάνωι κατὰ τὸν νόμον εἰ[ύνοίας ἔνεκα και φιλο-
τιμ]ίας τῆς εἰς τὸν Δῆμον τὸν Ἀθηναίων και τὸν Δῆμον τ[ὸν Ἐλευσινίων και ἀνει-
πει]ν τὸν στέφανον τοῦτον [άλώϊων τῶι πα]τρίωι ἀγῶ[νι και ἀναγράφαι τόδε τὸ ψήφι-
σμα] ἐν στήλει λιθίνει κ[αι στήσαι ἐν τῆι α]ύλῃ[ι] το[ῦ ἱεροῦ, τῆς δὲ ἀναγορεύσεως
τοῦ στε]φάνου και [τῆς ποιήσεως και στ]άσεως τῆς στή[λης ἐπιμεληθῆναι τὸν Δήμ]-
30 αρχον και τοὺς Ἰ[ερομνήμο]νας.

Γ

	Οἶδε εἰρέθησαν ἐπὶ τὴν ἀνάθεσιν τ[ῆς εἰκόνας	
	Ἡφαιστόδωρος Λευκονοεὺς,	Ἄνδρ . . . . .
	Ἀρχίας Ἀνακαιεὺς,	Πασ. . . . .
	Διογένης Κόπρειος,	Νικ . . . . .
5	Ξενοφῶν Κικυννεὺς,	Ἦρα. . . . .
	Μυννίσκος Περγασῆθεν,	Μοσ. . . . .
	Ἀριστίων Φυλάσιος,	Ἦρ. . . . .
	Χαιρίων Ὑδάδης,	Ἀρχ. . . . .
	Ἀντιφάνης Εὐωνυμεὺς,	Ἐργ. . . . .
10	Ἐρώνυμος Πόριος,	Μεν. . . . .
	Πυθόδωρος Τειθράσιος,	Ναυ. . . . .
	Κηφισόδοτος Ἀραφήγιος,	Λ;]α. . . . .
	Και οἶδε τῶν ξένων συνανέθηκαν.	Με . . . . .
	Ἠγεμῶν	Ἐρ. . . . .
15	Γνωσίας Φωκεὺς,	Δι. . . . .
	Ἐχέτιμος Φωκεὺς,	Κτ . . . . .
	Γέλων Μακεδῶν,	Νικ . . . . .
	Ἀγησίπολις Κρής,	Νικ . . . . .
	Πολύξενος Κρής,	Θε[ό. . . . .
20	Καλλίγειτος Μεγαρεὺς,	Ἀρ. . . . .
	Ζώϊλος Θετταλὸς,	Σο. . . . .
	Ἀγάθων Λύκιος,	Κ. . . . .
	Ξενοφίλος Μακεδῶν,	Α. . . . .
	Ἀριστόδαμος Μεγαλοπολίτης,	Φ. . . . .
25	Νικολῆς Φωκεὺς,	Δ. . . . .
	Μενεκλῆς Ἀργεῖος,	. . . . .
	Νικάνωρ Μακεδῶν,	. . . . .
	Ἀριστόδαμος Κρής,	. . . . .
	Νικασίων Κρής,	. . . . .
30	Πυραιμένης Ἀργεῖος,	. . . . .
	Ἀγασίας Θετταλὸς,	. . . . .
	Ἀπολλώνιος Αἰτωλὸς,	. . . . .
	Καλλίδαμος Φωκεὺς,	. . . . .
	Ἀλέξων Ὀπούντιος,	. . . . .

35 Ἀπολλόδωρος Πλαταιεύς,
 Λύσων Φωκεύς,
 Θεόδωρος Ἀχαιοὺς,

. . . . .
 . . . . .
 . . . . .

Τὰ ἀνωτέρω ἔχει στήλη λίθου πεντελικοῦ ὑπογλαυκίζοντος, τὰ ἀνω καὶ τὰ δεξιὰ τετραυσιμένη καὶ ἐκ δύο ἀποτελουμένη τεμαχίων ἀμφοτέρων ἐν ταῖς τοῦ προπαρελθόντος ἔτους ἀνασκαφαῖς κατὰ τὴν βορείαν Πύλην (Ω') τοῦ Σηκοῦ εὐρεθέντων (1) καὶ προσαρμοζόντων, ὅχι ὁμοῦς ἀνευ μικρᾶς τινος βλάβης τῆς ἐνεπιγράφου ἐπιφανείας κατὰ τὸ μέρος τῆς προσαρμογῆς, ἦτοι τὸν 29^{ον} στίχον τοῦ ψηφίσματος Β. Τὸ πᾶχος τῆς στήλης εἶναι 0,15 Γ. Μ. περίπου, τὸ δὲ πλάτος, ὅπου ὀλόκληρον σώζεται, 0,52 καὶ τὸ μέγιστον σωζόμενον ὕψος ἀμφοτέρων τῶν τεμαχίων 1,40. Ἰκανὸν μέρος πρὸς τὰ κάτω εἶναι ἀγραφοῦ (0,15), τοῦ δὲ ἀγράφου τούτου χώρου χωρίζεται πάλιν διὰ ταινίας τὸ μέρος (0,12), ὅπερ ἐνεπήγνυτό που ἴσως χάριν τῆς στάσεως τῆς στήλης.

Ἡ ἐνεπίγραφος τοῦ λίθου ἐπιφάνεια ἔπαθεν ἰκανὴν ἀποτριβὴν καὶ κατὰ τὸ περισωθὲν ἡμῖν μέρος, ὥστε οὐχὶ ἀνευ κόπου ἀναγινώσκειται· ἐλάχιστα ὁμοῦς εἶναι τὰ ὅλως ἀποτετριμμένα καὶ μὴ ἀναγινωσκόμενα, ἅτινα πάλιν εὐκόλως εἰκάζονται καὶ συμπληροῦνται. Σχῆμα γραμμάτων ἔχει ὁ λίθος ἕνεκα τῆς σκληρότητός του ὅχι πᾶν ὁμαλὸν καὶ κανονικὸν καὶ πῶς ὅμοιον τῷ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1 ἐν τούτῳ τῷ περιοδικῷ δημοσιευθείσης ἐπιγραφῆς (2), γραφὴν δὲ τὴν στοιχηρὴν, ἀλλὰ καὶ ταύτην, ὡς βλέπει ὁ ἀναγνώστης καὶ ἐν τῷ Πίνακι, οὐχὶ κανονικὴν καὶ ἀνωμαλιῶν ἀπηλλαγμένην. Τούτου ἕνεκα καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν γραμμάτων δὲν εἶναι ἐν ἅπασιν τοῖς στίχοις ὁ αὐτός, ἀλλ' ἐν ἄλλοις μὲν μείζων, ἐν ἄλλοις δ' ἐλάσσων (60-64), ὡς αἰ βέβαιαι ἐν πολλοῖς αὐτῶν συμπληρώσεις δηλὸν ποιοῦσι (3).

(1) Παράβ. καὶ Πρακτ. Ἀρχ. Ἐτ. τοῦ 1883 σελ. 55, σημ.

(2) Ὡς ἐν ἐκείνῃ καὶ ἐν ταύτῃ τῇ ἐπιγραφῇ τὸ Θ δὲν διακρίνεται πολλαχού τοῦ Ο· μετήλλαξε δὲ τὴν θέσιν τούτων τῶν γραμμάτων ὁ χαρακτὴς ἐκ παραδρομῆς ἐν τῇ πρώτῃ λέξει τοῦ ψηφίσματος Β γράφας ΟΕΘ ἀντὶ τῶν ΘΕΟ. Καὶ τὸ Γ δὲ πολλαχού μὴ ἔχων τὴν ὀριζοντίαν κεραίαν ὅλως μίαν καὶ εὐθείαν προσλαμβάνει τι τοῦ σχήματος τοῦ Υ.

(3) Ὁ στίχος 19^{ος} τοῦ ψηφίσματος Α ἔχει κυρίως 59 γράμματα· ἀλλ' ἐν τούτῳ, ὡς καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις στίχοις, ὑπολογίζω ἐγὼ ὡς γράμμα τὸν μείναντα κενὸν γράμματος τόπον χάριν στίξεως. ὁ στίχος

Καὶ ταῦτα μὲν τοιαῦτα. Περὶ δὲ τῶν καθ' ἕνα στίχων καὶ τῶν συμπληρώσεων μου ἔχω νὰ σημειώσω τὰ ἐξῆς.

Α.

Στίχ. 7. Φ;]ρουρῖαι· ἀσαφῆ μοι ταῦτα· νὰ πλεονάζῃ ἄρα γε τὸ ἕτερον τῶν δύο Ι κατὰ παραδρομὴν τοῦ χαρακτὸς; Ἀμαρτήσας ὁ αὐτός, ὡς νομίζω, ἔγραψε καὶ κατωτέρω παρασκευάσθη ἀντὶ τοῦ παρασκευάσατο.

Στίχ. 9. Τῆι Κόρει· κατωτέρω (στίχ. 21) τῆι πόλει· ὡσαύτως Β. στίχ. 12 ἐπέινεκε, στίχ. 13 ἐπήννεκε καὶ ἀλλαχοῦ· γραφὴ δηλ. τοῦ η σφόδρα ταλαντευομένη.

Στίχ. 11. Τοῦ ὀνόματος τῆς βασιλίσσης πέντε ὄντα ποτὲ τὰ γράμματα φαίνονται οἰονεὶ ἐξεπίτηδες ἐξελειφθέντα, ὥστε οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον ἠδυνήθη νὰ διακρίνω αὐτῶν ἔχνος· ἤρμοζε δὲ μόνον ἐνταῦθα τὸ ὄνομα τῆς Φίλας, τῆς ἀγαθῆς ἐκείνης καὶ πιστῆς τοῦ Δημητρίου συζύγου.

Στίχ. 30. Ἐλατρεύετο ἡ Ἄρτεμις ὡς ἐκ τῆς φύσεως αὐτῆς εἰς τὰ ὄρεινα μάλιστα μέρη ὡς Πετραία, Φωσφόρος, Ἀγροτέρα κτλ.· ὑπὸ ποῖον τῶν ἐπιπέτων τούτων ἐλατρεύετο ἐν Φυλῇ μοι εἶναι ἀγνωστον.

Στίχ. 42. Το[ῖς ξένοις. Τῶν μισθοφόρων τούτων ξένων τῶν τεταγμένων ὑπὸ ἡγεμόνα τὸν Γνωσίαν πολλοὶ ὄντως συνεισήνεγκον εἰς τὴν ἀνάθεσιν τῆς εἰκόνας (Γ. στίχ. 13 καὶ ἐξῆς).

Στίχ. 47. ἐΓι[μεληθεῖσι· ἀμάρτημα βεβαίως

44^{ος} τοῦ αὐτοῦ ψηφίσματος, οὗ ἡ συμπλήρωσις φαίνεται μοι βεβαία, ἔχει 64 γράμματα καὶ τὸν ἀριθμὸν τούτων τῶν γραμμάτων εὐρηγται ἔχοντες κατὰ τὰς ὑπ' ἐμοῦ γενομένας συμπληρώσεις καὶ ἄλλοι πολλοὶ στίχοι. Δυσκοινομήτοι εἶναι οἱ στίχοι 38^{ος}, 39^{ος} καὶ 41^{ος} ἔχοντες ὡς μετεγράφησαν ἀνὰ 65 γράμματα ἕκαστος· καὶ ὁμοῦς διάφορος αὐτῶν μετεγραφή φαίνεται μοι μὴ συμφωνοῦσα πρὸς τὸν λίθον, τοῦ δὲ 40^{ου}-41^{ου} ἡ συμπλήρωσις φαίνεται μοι βεβαία.

τοῦ χαράκτου, ἂν ὄντως Γ, ὡς ἐγὼ ἀνέγνωσα, καὶ ὄχι Π φέρεται ἐν τῷ λίθῳ γεγραμμένον.

Στίχ. 48. Μετὰ τὸ ἅπαντα ἄγραφος τόπος πέντε γραμμάτων.

B.

Στίχ. 3. Ὅτε τὸ πρῶτον ὁ Δῆμος συνετέ[λεσε τὰ . . . .]α. Ἡ ἐν τῷ στίχῳ 31^ο τοῦ ψηφίσματος Α φράσις ὅταν πρῶτον ὁ Δῆμος συντελέῃ τὰ Διονύσια ἐννοητέα βεβαίως κατὰ τὰς ἀναλόγους αὐτῆ ὅταν πρῶτον δικαστήρια ἀναπληρῶσι κτλ. (C. I. A. II. ἀριθ. 300) (1) = εὐθὺς ἅμα· ἀλλ' ἐδῶ ὅτε τὸ πρῶτον οὐδὲν ἄλλο δύναται νὰ σημαίῃ ἢ ὅτι ὁ Δῆμος συνετέλεσε τινὰ ἑορτὴν πρῶτην φορὰν τότε· καὶ ἀναφέρει μὲν ὁ Πλούταρχος (B. Δημ. § 11 - 12) μεταξύ ἄλλων ὅτι καὶ τὰ Διονύσια, τὰ ἐν Ἄστει βέβαια, χαμερπῶς κολακεύοντες τὸν Δημήτριον οἱ Ἀθηναῖοι μετωνόμασαν Δημήτρια, ἀλλὰ ὡς ἐν τοῖς πλείστοις τῶν ὑπ' αὐτοῦ λεγομένων περὶ τῶν ἀποδοθεισῶν τότε τιμῶν τῷ Δημητρίῳ καὶ Ἀντιγόνῳ ἐλέγχουσι τὸν ἀγαθὸν Χαιρωνέα οἱ μέχρι τοῦδε ἀνευρεθέντες λίθοι (Hermes II. σελ. 161 καὶ ἐξ. C. I. A. II. ἀριθ. 302, σημ.) μὴ τ' ἀκριβῆ ἀφηγοῦμενον, οὕτω καὶ ἐν τούτῳ αὐτὸς ὁ ἡμέτερος λίθος φαίνεται μὴ συμφωνῶν αὐτῷ Διονύσια (Α, στίχ. 31) ἀναφέρων. Καὶ ὅμως ἐνυπολαμβάνει ἴσως καί τι μόριον ἀληθείας ἐν τοῖς ὑπὸ τοῦ Πλουτάρχου λεγομένοις καὶ καθὼς ὡς βέβαιον μὲν δύναται νὰ θεωρηθῆ ὅτι θείων ἀληθῶς ἔτυχον τιμῶν οἱ δύο ἐκεῖνοι βασιλεῖς, Ἀντίγονος καὶ Δημήτριος (Hermes II. ἐνθα ἄνωτ.), ἀληθέστατον δὲ εἶναι ὅτι εἰς τὰς προὔπαρχούσας δέκα φυλάς αὐτῶν χάριν προσετέθησαν δύο ἔτι, ἡ Ἀντιγονίς καὶ ἡ Δημητριάς, οὕτω πιθανὸν νὰ ἐψηφίσθησαν καὶ αἱ ἄλλαι ἐκεῖναι τιμαί, νὰ μὴ κατίσχυσαν ὅμως ἐν τῇ πράξει καὶ τῇ συνηθείᾳ καὶ δι' ἄλλους λόγους καὶ διότι οἱ Ἀθηναῖοι μετ' ὅσης ἀπένειμαν μετὰ τῆς αὐτῆς καὶ ἀφῆρουν προθυμίας τὰς ἀποδιδόμενας τιμὰς κατὰ τὰς περιστάσεις μεταλλάσσοντες γνώμην, τὰ δὲ τοῦ Δημητρίου πράγματα, ὡς γνωστόν, καθ' ἕλον τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς εἰς τὰ ἑλληνικὰ πράγματα

(1) Ἴσως καὶ αὐτὴ αὐτὴ ἡ φράσις εὐρηταί που καὶ διέλαθε τὴν προσηγὴν μου.

ἀναμιξέως τοῦ οὐδαμῶς ἦσαν σταθερὰ ἐξ ἄλλης εἰς ἄλλην μεταπίπτοντα τύχην· ὅπως ποτ' ἂν ἦ, συνετέλεσε τινὰ νέον ἀγῶνα ἢ ἑορτὴν νέαν τότε τὸ πρῶτον ὁ Δῆμος, πιθανώτατα τιμῆς χάριν καὶ κολακείας αὐτοῦ τοῦ Πολιορκητοῦ. Παράδοξον τάχα νὰ ἐψηφίσαν καὶ ἑορτὴν νέαν εἰς τιμὴν τῶν, ἀφοῦ Σωτῆρας ἀπεκάλεσαν καὶ μάλιστα Θεοῦ Σωτῆρας τοὺς δύο βασιλεῖς; Κατὰ ταύτην λοιπὸν τὴν ἑορτὴν Γυμνασίαρχος χειροτονηθεὶς ὁ ἡμέτερος Ἀριστοφάνης καλῶς καὶ εὐσχημόνως προέστη τοῦ Γυμνασίου. Δὲν ἀγνοῶ ὅτι καὶ τὰ Πύθια ἐώρτασε ποτε (Ὀλυμ. 122, 6) ἐν τῷ Ἄστει ὁ Δῆμος ὁ Ἀθηναῖον τοῦ Δημητρίου κελεύοντος (Πλουτ. § 40, Droysen Gesch. d. Hell. II. σελ. 281), ἀλλ' οὔτε εἰς ταύτην τὴν ἑορτὴν οὔτε εἰς τὸν ἐπίθετον ἀγῶνα, ἐν πρῶτος ἔθηκε τῇ Δημητρὶ καὶ τῇ Κόρῃ Φιλιππίδης ὁ ποιητῆς (C. I. A. II. ἀριθ. 314) δύναται ν' ἀναφέρωνται τὰ ἐν τῷ ἡμέτερω ψηφίσματι, δι' οὗς κατωτέρω θὰ ὑποδείξω λόγους. Ἰκανὸν ἐνταῦθα νὰ σημειώσω ὅτι ἡ λέξις Πύθια οὐδὲ συμπληροῖ τὸ χάσμα τοῦ λίθου ὑπάρχοντος ἐκεῖ τόπου δι' ἑπτὰ ἢ καὶ δι' ὀκτὼ ἀκόμη γράμματα.

Στίχ. 4. Πάντα πράτ[των, πειθόμενος κτλ. οὕτω συμπληρούμενος ὁ στίχος ἔχει 64 γράμματα, ἂν ἦτο γεγραμμένον καὶ ὑπακούων θὰ εἶχε 65. Ἴσως ὅμως παρελείφθη ἐξ ἀβλεψίας τοῦ χαράκτου ὁ καί.

Στίχ. 6. Τὸν δὲ ἐνιαυτὸν· χάριν πάλιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν γραμμάτων· διὰ τὸν αὐτὸν λόγον κατωτέρω δύναται νὰ συμπληρωθῆ μόνον διετέλε[σεν ἀναλώσας ἐξ ἰ]δίῳ, ἂν ὄντως τοιοῦτόν τι ἐνταῦθα ὑποκρύπτεται νόημα.

Στίχ. 8. Ἐπιμελειαί· ἀσαφής, ἐμοὶ τουλάχιστον, ὁ νοῦς.

Στίχ. 9. Στρατηγὸς ἐπ' Ἐλευσῖνος. Παράβ. Bull. d. C. Hell. 1878 σελ. 511 καὶ 1879 σελ. 121.

Στίχ. 20. Ποιεῖν καὶ ὄχι πράττειν· ἔγραψα χάριν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν γραμμάτων· ὀφείλω ὅμως νὰ σημειώσω ὅτι μετὰ τὸ πρὸς τὰ δεξιὰ σωζόμενον τελευταῖον γράμμα Τ, ὅπερ εὐρηταί ἀκριβῶς ὑπὸ τὸ Π τοῦ προηγουμένου στίχου γεγραμμένον, ἠδύναντο νὰ χωρήσωσι 17 (ὅσα εἶναι καὶ τὰ τῆς συμπληρώσεώς μου μετὰ τὸ Γ ἐν τῷ 19^ο στίχῳ) κα.

ταστενοχωρούμενα καὶ 18 ἀκόμη γράμματα· ἀλλὰ τότε ὁ στίχος θὰ εἶχε 66 γράμματα, ἐνῶ ὁ πρὸ αὐτοῦ ἔχει μόνον 63.

Γ.

Στίχ. 2-12. Ἐνδεκα ἀναγράφονται οἱ αἰρεθέντες ἐπὶ τὴν ἀνάθεσιν τῆς εἰκόνης. Πέντε ἐξελέξαντο οἱ ἐν Ἐλευσίνι τεταγμένοι, πέντε οἱ ἐν Πανάκτω, καὶ ἓνα, ὡς φαίνεται, οἱ ἐπὶ Φυλῆ (παράβ. Α, στίχ. 38).

Στίχ. 14-15. Ἡγεμῶν, Γνωσίας Φωκεὺς (παράβ. Α, στίχ. 41-42). Καὶ ταῦτα μὲν τοιαῦτα.

Ἀλλὰ πότε ἐρρήθησαν καὶ πότε ἐπὶ τοῦ λίθου ἐχαράχθησαν τὰ δύο ταῦτα ψηφίσματα; (1) Ὅτι ἀμφότερα ἐγράφησαν ἐπὶ τοῦ λίθου ταυτοχρόνως οὐδεμία, νομίζω, δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἀμφιβολία· τὸ ὕψος τῆς στήλης ὑπελογίσθη ἐκ τῶν προτέρων διὰ ταῦτά τε καὶ διὰ τὴν ἀναγραφὴν τῶν αἰρεθέντων ἐπὶ τὴν ἀνάθεσιν τῆς εἰκόνης καὶ τῶν συναναπεθηκότων ξένων, περὶ ὧν τὸ ψήφισμα Α ἐν στίχ. 38^ο καὶ 41^ο - 42^ο λόγον ποιεῖται. Ἀμφότερα λοιπὸν ἐχαράχθησαν ἐπὶ τοῦ λίθου ὅταν ἀκόμη ἦτον ἐν τιμῇ ὁ Δημήτριος ἐν Ἑλλάδι, ἀφοῦ εἰς τὰς ὑπὲρ τοῦ Δήμου θυσίας συμπεριέλαβε καὶ τοῦτον ὁ ἡμέτερος Ἀριστοφάνης, ἐπαινεῖται δὲ καὶ διὰ τὴν πρὸς τοῦτον (τὸν Δημήτριον) καὶ τοὺς ἐγγόνους αὐτοῦ εὖνοιαν. Δὲν δύνανται λοιπὸν νὰ ὦσι οὔτε παλαιότερα τῆς 118, ἢ Ὀλυμ. (307/6), ἢτοι τῆς ὑπὸ Δημητρίου τοῦ Πολιορκητοῦ ἀπελευθερώσεως τῶν Ἀθηναίων ἀπὸ τοῦ Κασσάνδρου καὶ τοῦ ἐπιτρόπου τούτου Δημητρίου τοῦ Φαληρέως, οὔτε νεώτερα τῆς 123, ἢ Ὀλυμ. (287/86), ἢτοι τῆς φυγῆς τοῦ Δημητρίου ἐξ Ἑλλάδος εἰς τὴν Ἀσίαν. Ἐὰν δὲ ταῦτα οὕτως ἔχωσιν, ὁ ἐπώνυμος ἄρχων Κίμων (Β, στίχ. 10) ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τοῦ ὁποίου ἐξελέγη τὸ πρῶτον στρατηγὸς ἐπ' Ἐλευσίνος ὁ τιμώμενος Ἀριστοφάνης οὔτε μετὰ τὸ α^ο ἔτος τῆς 127^{ης} (272 π.Χ.) ἤρξεν, (C. I. A. ἀριθ. 331 σημ.) οὔτε τὸ

(1) Διηρηθὲν τῷ ὄντι ὅτι ἡ στήλη δὲν περιῆλθεν εἰς ἡμᾶς ὁλόκληρος. Ἐκ τῶν ἐν ἀρχῇ τοῦ ψηφίσματος Α πολλὰ τινὰ θὰ ἐδιδασκόμεθα καὶ θὰ ἠκολούνητο ἴσως ἡμῖν καὶ ἡ χρονολογικὴ τῶν ψηφισμάτων κατάταξις.

6^ο τῆς 124^{ης} Ὀλυμ. (283/2 Dumont Chronol. d. Ar. Athen. σελ. 50-51) οὔτε τὸ 8^ο τῆς 124^{ης} Ὀλυμ. (Hermes II. σελ. 304), ἀλλὰ πολὺ πρότερον. Πρὸ δὲ τούτου ἕτερός τις Ἀυσίας, νῦν τὸ πρῶτον ἡμῖν, ὅσον ἐγὼ οἶδα, γνωριζόμενος, ἤρξε τὴν ἐπώνυμον ἀρχὴν καὶ ἐπὶ τούτου ὁ πόλεμος ἐγένετο (Β, στίχ. 7), ἐν ᾧ πολέμῳ, ἂν καλῶς ἐννοῶ τ' ἀναγνωσκόμενα, πολλοῖς τῶν Ἐλευσινίων ἐγένετο αἷτιος τῆς σωτηρίας (Β, στίχ. 18-19) ὁ τιμώμενος Ἀριστοφάνης. Τὰ ἡμέτερα λοιπὸν ψηφίσματα θὰ παράσχωσιν τινὰ συμβολὴν εἰς τὸν συγγραφοτά ποτε καὶ αὔθις μετὰ τὸν Droysen τὴν ἱστορίαν τῶν διαδόχων. Ἐγὼ ἐξετάσας κατὰ τὸ δυνατόν τὰ κατὰ τὸν Δημήτριον καὶ τὴν ἱστορίαν τῶν Ἀθηναίων κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους ὁμολογῶ ὅτι εἰς ὅχι μικρὰν περιῆλθον ἀμηχανίαν περὶ τοῦ τίνα ἄρα γε νὰ ἐννοῆ ἐνταῦθα τὸ ἡμέτερον ψήφισμα πόλεμον, καθ' ὃν τοσοῦτον ἀπέβη τοῖς Ἐλευσινίοις ὠφέλιμος ὁ στρατηγὸς Ἀριστοφάνης, καίπερ ἀπλοῦς ὢν τότε, ὡς φαίνεται, ἰδιώτης. Καθ' ὅλον τὸ εἰκοσαετὲς περίπου χρονικὸν διάστημα (307-287) δύο μνημονεύονται πόλεμοι, καθ' οὓς οἱ Ἐλευσῖνιοι τὰ μάλιστα ἐνεργὸν μέρος ἠναγκάσθησαν νὰ λάβωσι, ἀφοῦ ἐν τῇ χώρᾳ τῶν καὶ περὶ ταύτης ἐγένετο ὁ ἀγών. Καὶ κατὰ μὲν τὸν συμβάντα κατὰ τὸ 288^ο ἔτος π. Χ. οἱ Ἀθηναῖοι καὶ μετ' αὐτῶν καὶ οἱ Ἐλευσῖνιοι ὑπὸ τὸν Ὀλυμπιόδωρον ἐνίκησαν τοὺς ἐπιδραμόντας εἰς Ἐλευσίνα Μακεδόνας, ὁ δὲ Δημήτριος, καίπερ δυνάμενος νὰ κυριεύσῃ καὶ πάλιν τὰς Ἀθήνας, ἠναγκάσθη, δι' οὓς ὀρθῶς εἰκάζει λόγους ὁ Droysen, νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Ἑλλάδα φεύγων εἰς τὴν Ἀσίαν (Παυσ. 1,26, 3, Droysen G. d. Hell. II. σελ. 300 καὶ ἐξῆς). Εἰς τοῦτον τὸν πόλεμον δὲν δύνανται ν' ἀναφέρωνται, ὡς δῆλον, τὰ τοῦ ἡμετέρου ψηφίσματος. Ἀλλὰ καὶ δέκα περίπου ἔτη πρότερον εἶχον ἀγωνισθῆ οἱ Ἀθηναῖοι ἐν Ἐλευσίνι κατὰ τῶν περὶ τὸν Δημήτριον. Μετὰ τὴν ἐν Ἴψῳ μεγάλην μάχην (301 π. Χ.) ὁ Δημήτριος ἐπανῆλθεν εἰς Ἑλλάδα καὶ μὴ γενόμενος δεκτὸς παρὰ τῶν Ἀθηναίων ἤρξατο προπαρασκευαζόμενος εἰς πόλεμον κατ' αὐτῶν καὶ ἐν τῷ μεταξύ θαλασσοκρατήσας ἐπολιόρκησεν ἀπὸ θαλάσσης τὴν πόλιν, ἐκυρίευσεν δὲ τὴν τε Αἰγίναν καὶ τὴν Σαλαμίνα.

Τότε ὡς φαίνεται ἐπετέθη καὶ κατὰ τῆς Ἐλευσίως καὶ ἐγένετο καὶ ταύτης κύριος, ἡττηθέντων τῶν σπευσάντων εἰς βοήθειαν αὐτῆς Ἀθηναίων ὑπὸ τὸν Δημοχάρην (Πλουτάρ. § 33-34, Droysen σελ. 250 καὶ ἐξῆς). Ταῦτα συνέβησαν πιθανῶς κατὰ Droysen περὶ τὸ δ' ἔτος τῆς 120^{ης} Ὀλυμπιάδος (297/6 π.Χ.), καθ' ὃ φέρεται ἀναγεγραμμένος ἐν τῷ παρὰ Διονυσίῳ τῷ Ἀλικαρνασσεὶ καταλόγῳ τῶν ἀρχόντων διὰ τὰ ἀπ' Ὀλυμπ. 119, δ'—Ὀλυμπ. 122, α' δέκα ἔτη ὡς ἐπώνυμος ἄρχων ὁ Ἀντιφάτης. Ἄλλ' ἐν τῷ εἰρημένῳ καταλόγῳ ὑπάρχει χάσμα, ἀφοῦ διὰ τὰ δέκα ἔτη ἐννέα μόνον ἀναγράφονται ἄρχοντες, τοῦτο δὲ τὸ χάσμα πρέπει πιθανώτατα κατὰ Droysen (σελ. 274 σημ. 2) νὰ καταλογισθῇ εἰς τοὺς μετ' Εὐκτῆμονα ἄρχοντας (1). Θὰ ἡδυνάμεθα λοιπὸν κάλλιστα συμπληροῦντες μάλιστα καὶ τὸ τοῦ παρὰ Διονυσίῳ καταλόγου χάσμα νὰ θέσωμεν τὸν ἡμέτερον Λυσίαν εἰς τὴν θέσιν τοῦ Ἀντιφάτους, ἂν μὴ πάλιν κατὰ τὰς ἐρεῦνας τοῦ αὐτοῦ Droysen (σελ. 388 καὶ ἐξῆς) ὁ μετὰ τὸν Ἀντιφάτην παρὰ Διονυσίῳ σημειούμενος ἄρχων Νικίας ἦν αὐτὸς οὗτος ὁ τῶν ψήφισμάτων Νικίας ὕστερον (C. I. A. II ἀριθ. 299) ἄρξας κατὰ τὸ 296/5 ἤτοι τὸ α' ἔτος τῆς 121^{ης} Ὀλυμπιάδος. Πλὴν λοιπὸν τοῦ ὑπάρχοντος χάσματος νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι καὶ ἡ τάξις τῆς ἀναγραφῆς τῶν ἀρχόντων δὲν ἔχει ὀρθῶς παρὰ Διονυσίῳ ἢ ὁ Λυσίας ἐγένετο ἄρχων μετὰ τὸν Εὐκτῆμονα, κατὰ τὸ 298/7 (Ὀλυμπ. 120 γ') ἐπὶ τούτου δ' ἀληθῶς ἤρξατο ὁ λεγόμενος τετραετής πόλεμος (Droysen σελ. 178 σημειώσεις 4 καὶ σελὶς 246 καὶ ἐξῆς) καὶ τοῦτον ἐννοεῖ καὶ τὸ ἡμέτερον ψήφισμα; ἢ καὶ συνῆρξάν ποτε κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος δύο τῶν ἀρχόν-

των τούτων ὁ ἕτερος αὐτῶν ὡς ἐπιλαχῶν (C. I. A. II Ad. 299^a); Πότε δ' ἐγένετο ἄρχων ἐπώνυμος ὁ Κίμων, ὅστις ἤρξε βεβαίως μετὰ τὸν Λυσίαν καὶ εἰς τὸν ἐνιαυτὸν τοῦ ὁποίου περιέστησαν τῇ πόλει καιροὶ δύσκολοι, ὥστε νὰ ἐπαινῆται ὁ τότε στρατηγὸς ἐπὶ τὰ ὅπλα Φαῖδρος, ὅτι διεφύλαξεν τὴν εἰρήνην τῇ χώρᾳ καὶ ἐγένετο αἴτιος εἰσκομισθῆναι τὸν σῆτον ἐκ τῆς χώρας καὶ τοὺς ἄλλους καρποὺς (1) (C. I. A. II ἀριθ. 231 στίχ. 30-35); Ἄρά γε κατὰ τὴν δευτέραν τῶν Ἀθηναίων κατὰ τοῦ Δημητρίου ἐπανάστασιν (293/2, Droysen σελ. 272 καὶ ἐξῆς), ἢ μᾶλλον τοὺς ἀμέσως μετ' αὐτὴν χρόνους (292-290); Δὲν ἔχω τὴν ἀξίωσιν, ἐν Ἐλευσίῳ μάλιστα γράφων, νὰ λύω τοιαῦτα προβλήματα, οὐδὲ λησμονῶ τὰ τοῦ Köhler λόγια ὅτι «ad liquidum perducere has questiones is demum poterit, qui post Droysenum novis inscriptionum subsidiis adiutus res Graecas post mortem Alexandri magni enarrandas suscipiet»: ἀναγκαῖον ὅμως ἴσως νὰ παρατηρήσω ὅτι ν' ἀναγάγωμεν τὸν λίθον εἰς χρόνους μεταγενεστέρους ἀναφέροντες τὰ ἐν αὐτῷ εἰς τὸν ἔργον τοῦ Πολιορκητοῦ Δημητρίου (239-229 π.Χ.), πολλοὶ εἰσι, κατὰ τὴν γνώμην μου, οἱ κωλύοντες λόγοι.

Εἰς τίνος ἄρχοντος ἐνιαυτὸν ἐγένετο τὸ δεύτερον στρατηγὸς ἐπ' Ἐλευσίως ὁ Ἀριστοφάνης ὁ λίθος δυστυχῶς δὲν μᾶς λέγει· σύμφωνα ὅμως τοῖς ἀνωτέρω καὶ ἡ δευτέρα αὕτη στρατηγία αὐτοῦ πρέπει νὰ τεθῇ πρὸ τοῦ 288^{ου} ἔτους π. Χ., ἴσως δὲ καὶ κατὰ ταύτην ἐρρήθησαν τὰ ἡμέτερα ψήφισματα.

Ἐν Ἐλευσίῳ τῇ 17^ῃ Νοεμβρίου 1884.

Δ. ΦΙΛΙΟΣ.

ΑΡΧΑΪΚΟΝ ΑΕΤΩΜΑ ΕΚ ΤΗΣ ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ.

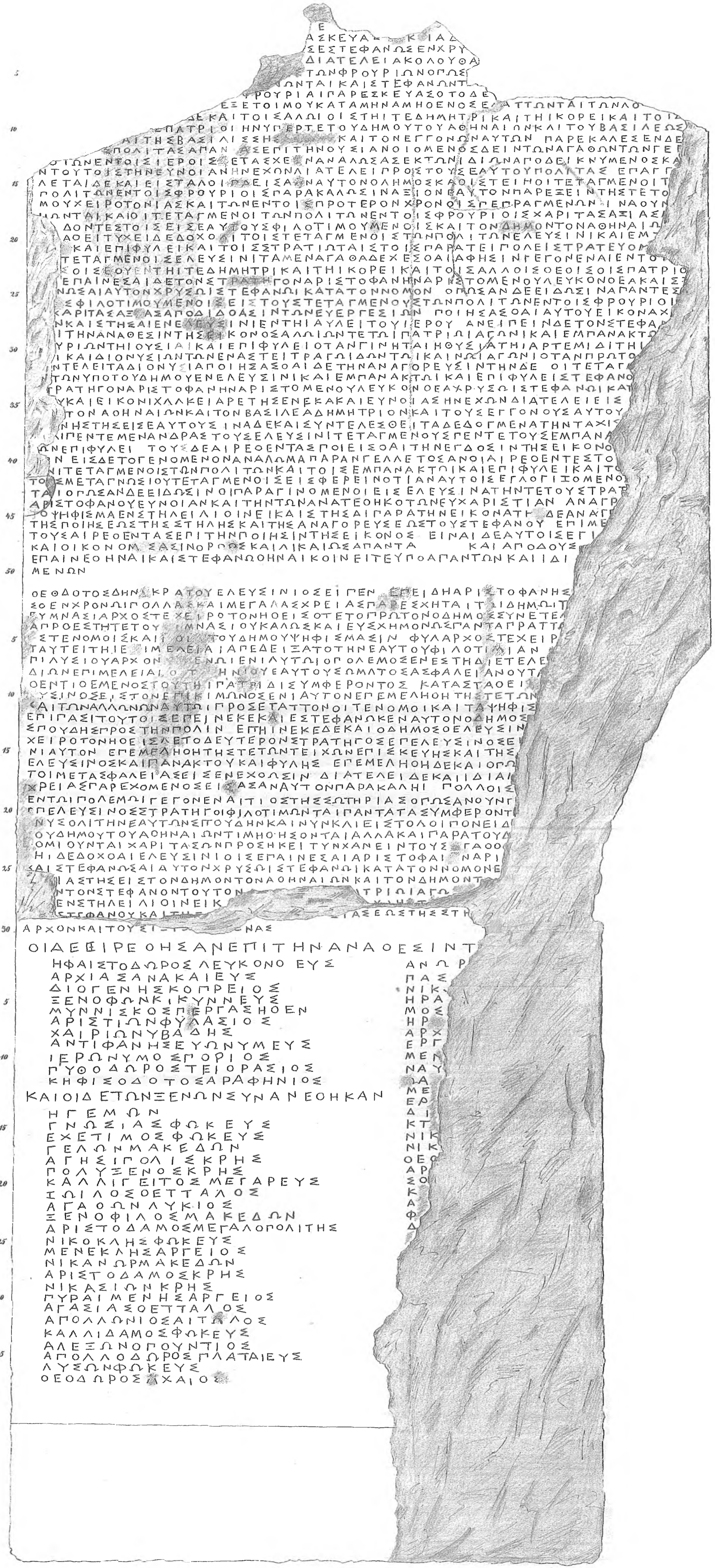
(Ὅρα πλν. 7.)

Αἱ νέαι ἀνακαλύψεις αἱ γενόμεναι κατὰ τὰ τελευ-

(1) Εὐκολίας χάριν σημειῶ ἐνταῦθα τὰ ὀνόματα τῶν ἀρχόντων τὰ ἀναγεγραμμένα παρὰ Διονυσίῳ διὰ τὰ εἰρημένα δέκα ἔτη (119 δ—122 α' Ὀλυμπ.) Κλέαρχος (Hermes II σελ. 164) Ἡγάμαχος, Εὐκτῆμων, Μνησίδημος, Ἀντιφάτης, Νικίας, Νικόστρατος, Ὀλυμπιόδαρος. Φίλιπος.

ταῖα ἔτη ἠῤῥξῆσαν σπουδαίως τὰς περὶ τῶν ἀετωμάτων τῶν Ἑλληνικῶν ναῶν γνώσεις μας. Τὰ πλεῖστα τῶν ἀετωμάτων τούτων ἀνήκουσιν ἢ εἰς

(1) Νὰ ὑποκρούπηται τι παρόμοιον νόημα καὶ ἐν τοῖς στίχοις 16-17 τοῦ ἡμετέρου Β ψήφισματος;

Ε
 ΑΣΚΕΥΑ ΚΑΙ Δ
 ΣΕΣΤΕΦΑΝΩΣ ΕΝΧΡΥ
 ΔΙΑΤΕΛΕΙΑΚΟΛΟΥΘΑ
 ΤΩΝΦΡΟΥΡΙΩΝΟΠΛΕ
 ΟΝΤΑΙΚΑΙΣΤΕΦΑΝΩΝΤ
 ΦΡΟΥΡΙΑΙΓΑΡΕΣΚΕΥΑΖΟΤΟΔΕ
 ΕΞΕΤΟΙΜΟΥΚΑΤΑΜΗΝΑΜΗΘΕΝΟΞΕ ΑΤΤΩΝΤΑΙΤΩΝΛΟ
 ΔΕΚΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΕΤΗΤΕΔΗΜΗΤΡΙΚΑΙΤΗΚΟΡΕΙΚΑΙΤΟΙ
 ΠΑΤΡΙΟΙΗΝΥΠΕΡΤΕΤΟΥΔΗΜΟΥΤΟΥΑΘΗΝΑΙΩΝΚΑΙΤΟΥΒΑΣΙΛΕΩΣ
 ΑΙΤΗΣΒΑΣΙΛΙΣΗΣΚΑΙΤΟΝΕΓΓΩΝΩΝΑΥΤΩΝ ΠΑΡΕΚΑΛΕΣΕΝΔΕ
 ΠΟΛΙΤΑΣΑΠΑΝ ΑΣΕΡΙΤΗΝΟΥΣΙΑΝΟΙΟΜΕΝΟΣΔΕΙΝΤΩΝΑΓΑΘΩΝΤΩΝΓΕ
 ΟΤΩΝΕΝΤΟΙΣΙΕΡΟΙΣΕΤΑΞΕΝΑΝΑΛΛΕΣΑΞΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝΑΠΟΔΕΙΚΝΥΜΕΝΟΣΚΑ
 ΝΤΟΥΤΟΣΕΤΗΝΕΥΝΟΙΑΝΗΝΕΧΩΝΛΙΑΤΕΛΕΙΠΡΟΣΤΟΥΣΕΑΥΤΟΥΠΟΛΙΤΑΣ ΕΠΑΓΓ
 ΛΕΤΑΙΔΕΚΑΙΕΙΣΤΑΛΟΙΦΕΙΣΑΝΑΥΤΟΝΟΛΗΜΟΣΚΑΘΙΣΤΕΙΝΟΙΤΕΤΑΓΜΕΝΟΙΤ
 ΠΟΛΙΤΩΝΕΝΤΟΙΣΦΡΟΥΡΙΟΙΣΠΑΡΑΚΑΛΕΣΙΝΑΞΙΟΝΒΑΥΤΟΝΠΑΡΕΣΕΙΝΤΗΣΕΤΟ
 ΜΟΥΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΣΚΑΙΤΩΝΕΝΤΟΙΣΠΡΟΤΕΡΟΝΧΡΟΝΟΙΣΠΕΡΑΓΜΕΝΩΝΙΝΑΟΥΝ
 ΜΩΝΤΑΙΚΑΙΟΙΤΕΤΑΓΜΕΝΟΙΤΩΝΠΟΛΙΤΩΝΕΝΤΟΙΣΦΡΟΥΡΙΟΙΣΧΑΡΙΤΑΣΑΞΙΑΣ
 ΔΟΝΤΕΣΤΟΙΣΕΙΣΕΑΥΤΟΥΣΦΙΛΟΤΙΜΟΥΜΕΝΟΙΣΚΑΙΤΟΝΔΗΜΟΝΤΟΝΑΘΗΝΑΙΩΝ
 ΔΟΕΙΤΥΧΕΙΔΕΔΟΧΟΙΤΟΙΣΕΤΕΤΑΓΜΕΝΟΙΣΤΩΝΠΟΛΙΤΩΝΕΛΕΥΣΙΝΙΚΑΙΕΜ
 ΚΑΙΕΠΙΦΥΛΕΙΚΑΙΤΟΙΣΣΤΡΑΤΙΩΤΑΙΣΤΟΙΣΠΑΡΑΤΕΙΠΟΛΕΙΣΤΡΑΤΕΥΟΜ
 ΤΕΤΑΓΜΕΝΟΙΣΕΛΕΥΣΙΝΙΤΑΜΕΝΑΓΑΘΑΔΕΧΕΣΘΑΙΑΦΗΣΙΝΓΕΓΟΝΕΝΑΙΕΝΤΟ
 ΙΣΟΙΣΕΟΥΕΝΤΗΤΕΔΗΜΗΤΡΙΚΑΙΤΗΚΟΡΕΙΚΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΟΕΟΙΣΟΙΣΠΑΤΡΙΟ
 ΕΠΑΙΝΕΣΑΙΔΕΤΟΝΣΤΡΑΤΗΓΟΝΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΝΑΡΧΑΤΟΜΕΝΟΥΕΥΚΟΝΟΘΕΑΚΑΙΣΤ
 ΝΩΣΑΙΑΥΤΟΝΧΡΥΣΩΙΣΤΕΦΑΝΩΙΚΑΤΑΤΟΝΝΟΜΟΝ ΟΠΩΣΑΝΔΕΕΙΔΩΣΙΝΑΡΑΝΤΕΣ
 ΣΦΙΛΟΤΙΜΟΥΜΕΝΟΙΣΕΙΣΤΟΥΣΤΕΤΑΓΜΕΝΟΥΣΤΩΝΠΟΛΙΤΩΝΕΝΤΟΙΣΦΡΟΥΡΙΟΙ
 ΚΑΡΙΤΑΣΑΞΙΑΣΑΠΟΔΙΔΩΑΣΙΝΤΩΝΕΥΡΓΕΣΙΝ ΓΟΙΗΣΑΞΟΑΙΑΥΤΟΥΕΙΚΟΝΑΧ
 ΝΚΑΙΣΤΗΕΑΙΕΝΕΙΣΙΝΙΕΝΤΗΙΑΥΛΕΙΤΟΥΙΕΡΟΥ ΑΝΕΙΠΕΙΝΔΕΤΟΝΣΤΕΦΑ
 ΙΤΗΝΑΝΑΘΕΣΙΝΤΗΣΕΙΚΟΝΟΣΑΛΛΩΝΤΕΤΩΠΑΤΡΙΩΙΑΓΩΝΙΚΑΙΕΜΠΑΝΑΚΤ
 ΥΡΙΩΝΤΗΙΟΥΣΙΑΚΑΙΕΠΙΦΥΛΕΙΟΤΑΝΓΙΝΗΤΑΙΗΟΥΣΙΑΤΗΙΑΡΤΕΜΙΔΙΤΗ
 ΙΚΑΙΔΙΟΝΟΥΣΙΩΝΤΩΝΕΝΑΣΤΕΙΤΡΑΓΩΔΩΝΤΙΚΑΙΝΩΤΙΑΓΩΝΙΟΤΑΝΠΡΩΤΟ
 ΝΤΕΛΕΙΤΑΔΙΟΝΥΙΑΠΟΙΗΣΑΣΟΑΙΔΕΤΗΝΑΝΑΓΟΡΕΥΣΙΝΤΗΝΔΕ ΟΙΤΕΤΑΓ
 ΜΩΝΥΠΟΤΟΥΔΗΜΟΥΕΝΕΛΕΥΣΙΝΙΚΑΙΕΜΠΑΝΑΚΤΙΚΑΙΕΠΙΦΥΛΕΙΣΤΕΦΑΝ
 ΓΡΑΤΗΓΟΝΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΝΑΡΙΣΤΟΜΕΝΟΥΕΥΚΟΝΟΘΕΑΧΡΥΣΩΙΣΤΕΦΑΝΩΙΚΑΤ
 ΥΚΑΙΕΙΚΟΝΙΧΑΛΚΕΙΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΑΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣΗΝΕΧΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΕΙΣ
 ΤΟΝΑΘΗΝΑΙΩΝΚΑΙΤΟΝΒΑΣΙΛΕΑΔΗΜΗΤΡΙΟΝΚΑΙΤΟΥΣΕΓΓΩΝΟΥΣΑΥΤΟΥ
 ΗΣΕΤΗΣΕΙΣΕΑΥΤΟΥΣΙΝΑΔΕΚΑΙΣΥΝΤΕΛΕΣΘΕΙΤΑΔΕΔΟΓΜΕΝΑΤΗΝΤΑΧΙΣ
 ΤΙΠΕΝΤΕΜΕΝΑΝΔΡΑΣΤΟΥΣΕΛΕΥΣΙΝΙΤΕΤΑΓΜΕΝΟΥΣΓΕΝΤΕΤΟΥΣΕΜΠΑΝ
 ΑΝΕΠΙΦΥΛΕΙ ΤΟΥΣΔΕΑΙΡΕΟΕΝΤΑΣΓΟΙΕΙΣΟΑΙΤΗΝΕΓΔΟΣΙΝΤΗΣΕΙΚΟΝ
 ΟΝΕΙΣΔΕΤΟΓΕΝΟΜΕΝΟΝΑΝΑΛΛΑΜΑΠΑΡΑΝΓΕΛΛΕΤΟΣΑΝΟΙΑΙΡΕΟΕΝΤΕΣΤΟ
 ΝΙΤΕΤΑΓΜΕΝΟΙΣΤΩΝΠΟΛΙΤΩΝΚΑΙΤΟΙΣΕΜΠΑΝΑΚΤΙΚΑΙΕΠΙΦΥΛΕΙΚΑΙΤ
 ΟΙΣΕΜΕΤΑΓΜΕΝΟΙΣΟΥΤΕΤΑΓΜΕΝΟΙΣΕΙΣΦΕΡΕΙΝΟΤΙΑΝΑΥΤΟΙΣΕΓΛΟΓΙΣΟΜΕΝ
 ΟΙΣΤΑΙΟΠΩΣΑΝΔΕΕΙΔΩΣΙΝΟΙΠΑΡΑΓΙΝΟΜΕΝΟΙΕΙΣΕΛΕΥΣΙΝΑΤΗΝΤΕΤΟΥΣΤΡΑ
 ΤΗΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΕΥΝΟΙΑΝΚΑΙΤΗΝΤΩΝΑΝΑΤΕΟΗΚΟΤΩΝΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΝΑΝΑΓ
 ΟΥΗΦΙΣΜΑΕΝΣΤΗΛΕΙΛΙΟΙΝΕΙΚΑΙΣΤΗΣΑΙΠΑΡΑΤΗΝΕΙΚΟΝΑΤΗ ΔΕΑΝΑΓ
 ΤΗΣΠΟΙΗΣΕΩΣΤΗΣΕΤΗΛΗΣΚΑΙΤΗΣΑΝΑΓΟΡΕΥΣΕΩΣΤΟΥΣΤΕΦΑΝΟΥ ΕΠΙΜ
 ΤΟΥΣΑΙΡΕΟΕΝΤΑΣΕΡΙΤΗΝΠΟΙΗΣΙΝΤΗΣΕΙΚΟΝΟΣ ΕΙΝΑΙΔΕΑΥΤΟΙΣΕΓ
 ΚΑΙΟΙΚΟΝΟΜ ΣΑΣΙΝΟΡΟΣΚΑΙΛΙΚΑΙΩΣΑΠΑΝΤΑ ΚΑΙ ΑΠΟΔΟΥΣ
 ΕΠΑΙΝΕΘΗΝΑΙΚΑΙΣΤΕΦΑΝΩΘΗΝΑΙΚΟΙΝΕΙΤΕΥΡΟΑΠΑΝΤΩΝΚΑΙΙΔΙ
 ΜΕΝΩΝ

ΟΕΘΔΟΤΟΣΔΗΝ ΚΡΑΤΟΥ ΕΛΕΥΣΙΝΙΟΣΕΙΓΕΝ ΕΡΕΙΔΗΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ
 ΣΟΕΝΧΡΩΝΙΠΟΛΛΑΣΚΑΙΜΕΓΑΛΑΣΧΡΕΙΑΣΠΑΡΕΣΧΗΤΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΤ
 ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΣΤΕΧΕΙΡΟΤΟΝΗΟΕΙΣΟΤΕΤΟΠΡΩΤΟΝΟΔΗΜΟΣΣΥΝΕΤΕ
 ΑΠΡΟΣΕΤΗΤΕΤΟΥ ΜΝΑΣΙΟΥΚΑΛΩΣΚΑΙΕΥΣΧΗΜΩΝΣΓΑΝΤΑΠΡΑΤΤ
 ΣΤΕΝΟΜΟΙΣΚΑΙΟΙ ΤΟΥΔΗΜΟΥΥΗΦΙΣΜΑΞΙΝ ΦΥΛΑΡΧΟΣΤΕΧΕΙΡ
 ΤΑΥΤΕΙΤΗΙΕ ΙΜΕΛΕΙΑΙΑΡΕΔΕΙΣΑΤΟΤΗΝΕΑΥΤΟΥΦΙΛΟΤΙΜΙΑΝ
 ΠΙΛΥΣΙΟΥΑΡΧΟΝ ΕΝΔΙΕΝΙΑΥΤΩΙΟΡΟΛΕΜΟΣΕΝΕΣΤΗΔΙΕΤΕΛΕ
 ΔΙΩΝΕΠΙΜΕΛΕΙΑΟΤΗΝΟΥΕΑΥΤΟΥΣΩΜΑΤΟΣΑΣΦΑΛΕΙΑΝΟΥΤ
 ΟΕΝΤΙΟΕΜΕΝΟΣΤΟΥΤΗΓΑΤΗΔΙΣΥΜΦΕΡΟΝΤΟΣ ΚΑΤΑΣΤΑΘΕΙ
 ΥΣΙΝΟΣΕΙΣΤΟΝΕΠΙΚΙΜΩΝΟΣΕΝΙΑΥΤΟΝΕΠΕΜΕΛΗΟΗΤΗΣΕΤΩΝ
 ΚΑΙΤΩΝΑΛΛΩΝΑΥΤΩΙΠΡΟΣΕΤΑΤΤΟΝΟΙΕΝΟΜΟΙΚΑΙΤΑΥΗΦΙΣ
 ΕΠΙΓΑΣΙΤΟΥΤΟΙΣΕΡΕΙΝΕΚΕΚΑΙΕΣΤΕΦΑΝΩΚΕΝΑΥΤΟΝΟΔΗΜΟΣ
 ΣΠΟΥΔΗΣΠΡΟΣΕΤΗΝΠΟΛΙΝ ΕΠΗΓΗΕΚΕΔΕΚΑΙΟΔΗΜΟΣΟΕΛΕΥΣΙΝ
 ΧΕΙΡΟΤΟΝΗΟΕΙΣΑΕΤΟΔΕΥΤΕΡΟΝΣΤΡΑΤΗΓΟΣΕΓΕΛΕΥΣΙΝΟΣΕ
 ΝΙΑΥΤΟΝ ΕΠΕΜΕΛΗΟΗΤΗΣΕΤΕΤΩΝΤΕΙΧΩΝΕΠΙΣΚΕΥΗΣΚΑΙΤΗΣ
 ΕΛΕΥΣΙΝΟΣΚΑΙΠΑΝΑΚΤΟΥΚΑΙΦΥΛΗΣ ΕΠΕΜΕΛΗΟΗΔΕΚΑΙΟΡΩ
 ΤΟΙΜΕΤΑΣΦΑΛΕΙΑΣΕΙΣΕΝΕΧΩΣΙΝΔΙΑΤΕΛΕΙΔΕΚΑΙΙΔΙΑΙ
 ΧΡΕΙΑΣΠΑΡΕΧΟΜΕΝΟΣΕΙΣΑΣΑΝΑΥΤΟΝΠΑΡΑΚΑΛΗΙ ΠΟΛΛΟΙΣ
 ΕΝΤΩΠΟΛΕΜΩΙΓΕΓΟΝΕΝΑΙΤΙΟΣΤΗΣΣΩΤΗΡΙΑΣΟΠΩΣΑΝΟΥΝΓ
 ΕΠΕΛΕΥΣΙΝΟΣΣΤΡΑΤΗΓΟΙΦΙΛΟΤΙΜΩΝΤΑΙΠΑΝΤΑΤΑΣΥΜΦΕΡΟΝΤ
 ΝΥΣΟΑΙΤΗΝΕΑΥΤΩΝΕΠΟΥΔΗΝΚΑΙΝΥΝΚΑΙΕΙΣΤΟΛΟΙΠΟΝΕΙΔ
 ΟΥΔΗΜΟΥΤΟΥΑΘΗΝΑΙΩΝΤΙΜΗΘΗΣΟΝΤΑΙΑΛΛΑΚΑΙΠΑΡΑΤΟΥΔ
 ΟΜΙΟΥΝΤΑΙΧΑΡΙΤΑΣΩΝΠΡΟΣΗΚΕΙΤΥΝΧΑΝΕΙΝΤΟΥΣ ΓΑΘΟ
 ΗΙΔΕΔΟΧΟΑΙΕΛΕΥΣΙΝΙΟΙΣΕΠΑΙΝΕΣΑΙΑΡΙΣΤΟΦΑΙ ΝΑΡΙ
 ΣΑΙΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙΑΥΤΟΝΧΡΥΣΩΙΣΤΕΦΑΝΩΙΚΑΤΑΤΟΝΝΟΜΟΝ
 ΤΩΙΑΣΕΤΗΣΕΙΣΤΟΝΔΗΜΟΝΤΟΝΑΘΗΝΑΙΩΝΚΑΙΤΟΝΔΗΜΟΝΤ
 ΝΤΟΝΣΤΕΦΑΝΩΝΤΟΥΤΟΝ ΤΡΙΩΙΑΓΩ
 ΕΝΣΤΗΛΕΙΛΙΟΙΝΕΙΚ
 ΣΤΕΦΑΝΟΥΚΑΙΤΗΣ
 ΤΑΣΕΩΣΤΗΣΕΤΗ

ΑΡΧΟΝΚΑΙΤΟΥΣΙΕΤΕΝΑΣ

ΟΙΔΕΒΙΡΕΟΗΣΑΝΕΠΙΤΗΝΑΝΑΘΕΣΙΝΤ
 ΗΦΑΙΣΤΟΔΩΡΟΣΕΥΚΟΝΟ ΕΥΣ ΑΝΩΡ
 ΑΡΧΙΑΣΑΝΑΚΑΙΕΥΣ ΠΑΜ
 ΔΙΟΓΕΝΗΣΚΟΠΡΕΙΩΜ ΝΙΚ
 ΞΕΝΟΦΩΝΚΙΚΥΝΝΕΥΜΩ ΗΡΑ
 ΜΥΝΝΙΣΚΟΜΠΕΡΓΑΜΗΟΕΝ ΜΩΣ
 ΑΡΙΣΤΙΩΝΦΥΛΑΣΙΩΜ ΗΡ
 ΧΑΙΡΙΩΝΥΒΑΔΗΣ ΑΡΧ
 ΑΝΤΙΦΑΝΗΣΕΥΩΝΥΜΕΥΣ ΕΡΓ
 ΙΕΡΩΝΥΜΟΣΓΟΡΙΟΣ ΜΕΛ
 ΠΥΘΟΔΩΡΟΣΤΕΙΟΡΑΣΙΩΣ ΝΑΥ
 ΚΗΦΙΣΟΔΩΤΟΣΑΡΑΦΗΝΙΟΣ ΔΑ
 ΜΕ
 ΚΑΙΟΙΔΕΤΩΝΕΕΝΩΝΣΥΝΑΝΕΘΗΚΑΝ ΕΑ
 ΗΓΕΜΩΝ ΔΙ
 ΓΝΩΣΙΑΣΦΩΚΕΥΣ ΚΤ
 ΕΧΕΤΙΜΟΣΦΩΚΕΥΣ ΝΙΚ
 ΓΕΛΩΝΜΑΚΕΔΩΝ ΝΙΚ
 ΑΓΗΣΙΠΟΛΙΣΚΡΗΣ ΟΕΩ
 ΠΟΛΥΞΕΝΟΣΚΡΗΣ ΑΡ
 ΚΑΛΛΙΓΕΙΤΟΣΜΕΓΑΡΕΥΣ ΣΩ
 ΙΩΙΛΟΣΟΕΤΤΑΛΟΣ Κ
 ΑΓΑΘΩΝΛΥΚΙΟΣ ΦΑ
 ΞΕΝΟΦΙΛΟΣΜΑΚΕΔΩΝ Δ
 ΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟΣΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΤΗΣ
 ΝΙΚΟΚΛΗΣΦΩΚΕΥΣ
 ΜΕΝΕΚΛΗΣΑΡΓΕΙΟΣ
 ΝΙΚΑΝΩΡΜΑΚΕΔΩΝ
 ΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟΣΚΡΗΣ
 ΝΙΚΑΣΙΩΝΚΡΗΣ
 ΠΥΡΑΙΜΕΝΗΣΑΡΓΕΙΟΣ
 ΑΓΑΣΙΑΣΟΕΤΤΑΛΟΣ
 ΑΠΟΛΛΑΝΙΟΣΑΙΤΑΛΟΣ
 ΚΑΛΛΙΔΑΜΟΣΦΩΚΕΥΣ
 ΑΛΕΞΩΝΟΓΟΥΝΤΙΟΣ
 ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣΓΛΑΤΑΙΕΥΣ
 ΛΥΣΩΝΦΩΚΕΥΣ
 ΟΕΟΔΩΡΟΣΧΑΙΟΣ